

HELENA LINDA

Ochotniczka Helena Lindowa, ur. 14 stycznia 1901 r., nauczycielka języków obcych, zamężna.

Wywieziona 13 kwietnia 1940 r. z Kamionki Strumiłowej, w trzy dni po aresztowaniu męża, porucznika rezerwy.

Miejsce pobytu w Rosji: Kazachstan, pawłodarska *obłast*, lebiażyński rejon, owcosowchoz nr 23.

Podróż trwała 17 dni w warunkach urągającym wszelkim przepisom sanitarnym. 21 osób w wagonie, jedzenie raz na 24 do 48 godzin, wagon zamknięty na sztabę żelazną.

W sowchozie pracowałam od 1 maja 1940 do 24 czerwca 1941 r. jako *czarnorobocza*: prałam, kąpałam i strzygłam barany, ostrzyłam kosy na sianokosach, nosiłam glinę przy budowie stajen, pracowałam przy wiosce, czyściłam stajnie i wyrabiałam kiziak (opał z nawozu owczego). Zarabiałam 30 do 70 rubli miesięcznie przy cenie 200 rubli za pud prosa. Od 24 czerwca do 12 października 1941 r. pracowałam w szpitalu, kiedy to po ogłoszeniu amnestii zgłosiłam się jako ochotniczka do armii polskiej. Otrzymałam z rejonowego wojenkomatu bilet do Buzułuku i wyjechałam z Kazachstanu.

NKWD wzywało nas ciągle na badania na temat aresztowania mężów. Do naszej sytuacji materialnej, coraz cięższej, odnosiło się lekceważąco, drwiąco.

W zdrowym klimacie śmiertelność [była] znikoma – jedynie wskutek ogromnych mrozów i głodu mocno ucierpiały dzieci i starszycy.

Do wojska wstąpiłam 5 lutego 1942 r.